

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové, v právní věci

žalobkyně: **AVANGARD-C, s.r.o. v likvidaci**, IČO: 28292120
sídlem Křenova 438/7, Praha 6

zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Fabíkem
sídlem Dvořákova 635/4, Brno

proti

žalovaný: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2018, č. j. 36019/18/5100-41453-712099

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení, jeho předcházející průběh a obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 10. 8. 2018, č. j. 36019/18/5100-41453-712099 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o jejím odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále též jen „správce daně“) ze dne 22.1.2018, č.j. 297700/18/2006-00540-106687.

2. Z průběhu řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí se podává, že správce daně vydal podle § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „daňový řád“) ve spojení s § 103 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“) dne 26.7.2017 pod č.j. 6145493/17/2006-00540-106687 zajišťovací příkaz, kterým žalobkyni uložil, aby zajistila úhradu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce prosinec 2016 ve výši 1 342 754 Kč, která nebyla dosud stanovena, složením jistoty na depozitní účet správce daně v této výši (dále jen „zajišťovací příkaz“). Předmětný zajišťovací příkaz byl zástupci žalobkyně Ing. A. V. doručen prostřednictvím datové schránky dne 5.8.2017.
3. Dne 26.7.2017 vydal správce daně exekuční příkaz č. j. 6147563/17/2006-00540106687 (dále jen „exekuční příkaz“), který byl zástupci žalobkyně doručen dne 6.8.2017.
4. Správci daně byla dne 6.12.2017 doručena žádost nově zplnomocněného zástupce žalobkyně Mgr. T. F. o zaslání kopie zajišťovacího a exekučního příkazu. Požadované kopie byly tomuto zástupci zaslány dne 19.12.2017.
5. Dne 15.1.2018 podala žalobkyně odvolání proti zajišťovacímu příkazu, o němž správce daně rozhodl prvním rozhodnutím o odvolání tak, že odvolání zamítnul a řízení zastavil, jelikož odvolání bylo podáno po lhůtě. První rozhodnutí o odvolání bylo žalobkyni doručeno dne 22.1.2018. Současně bylo proti němu připuštěno odvolání ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení. Proti prvnímu rozhodnutí o odvolání podala žalobkyně dne 16.2.2018 správci daně odvolání, které správce daně postoupil žalovanému. O odvolání žalobkyně žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a první rozhodnutí o odvolání potvrdil.
6. Žalobkyně v žalobě namítla, že odvolání proti zajišťovacímu příkazu podala ve lhůtě. Podle § 40 písm. a) daňového řádu se rozhodnutí, pokud je den doručení rozhodný pro počátek běhu lhůty stanovené právním předpisem nebo rozhodnutím správce daně, doručuje do vlastních rukou. Podle ust. § 41 odst. 2 daňového řádu má-li osoba, jejíž poměry jsou doručovanou písemností dotčeny, vykonat něco osobně, doručuje se písemnost jí i jejímu zástupci. Dnem doručení rozhodným pro počátek běhu lhůty je při souběžném doručování této osobě i jejímu zástupci den doručení písemností, který nastane později. V daném případě nebyla tato ustanovení daňového řádu při doručování předmětného zajišťovacího příkazu ze strany správce daně dodržena. Podle žalobkyně je zcela nepochybné, že zajišťovací příkaz ukládá daňovému subjektu „něco vykonat osobně“, a to nenakládat s finančními prostředky do výše stanovené zajišťovacím příkazem.
7. Žalobkyně má za to, že zajišťovací příkaz jí dosud nebyl řádně doručen a odvolání proti zajišťovacímu příkazu tak bylo podáno v zákonné lhůtě, neboť lhůta pro podání odvolání nepočala doposud běžet. Za nesprávný považuje závěr žalovaného, že zajištění úhrady dosud nestanovené či dosud nesplatné daňové povinnosti složením jistoty v určité výši není fixováno na konání jedné konkrétní osoby a úhrada může být zajištěna i zástupcem daňového subjektu, neboť povinnost uložená zajišťovacím příkazem je ukládána právě daňovému subjektu. Zákonem stanovená podmínka pro doručení písemnosti přímo daňovému subjektu dle ust. § 41 odst. 2 daňového řádu je dle žalobkyně splněna.

8. Právní názor žalovaného považuje žalobkyně rovněž za zmatečný a vnitřně rozporný, pokud žalovaný uvádí, že daňový subjekt může danou povinnost splnit zmocněncem či zaměstnanci; ovšem právě jednání zaměstnanců, případně jednatelů právnické osoby je třeba z hlediska ustálené právní teorie považovat přímo za jednání právnické osoby (daňového subjektu); rovněž jednání zmocněnce je konáno v zastoupení, tj. jménem a na účet zmocnitele. Pokud dále žalovaný v napadeném rozhodnutí na podporu svého právního názoru uvedl, že např. předvolání je doručováno přímo daňovému subjektu dle ust. § 41 odst. 2) DŘ, je zjevné, že daňový subjekt -právnická osoba se může u právního úkonu, ke kterému byl předvolán, nechat zastoupit zmocněncem či jednat přímo prostřednictvím svého zaměstnance, a tedy i tento argument svědčí právnímu názoru žalobkyně.
9. Žalobkyně nadto považuje právní názor žalovaného za účelový. Pokud žalovaný uvedl, že žalobkyně nebyla vyrozuměna o vydání zajišťovacího příkazu dle ust. § 103 ZDPH proto, že správci daně nebylo údajně známo žádné telefonické, emailové ani jiné spojení, žalobkyně uvedla, že správce daně měl k dispozici spojení cestou datové schránky a byl povinen tuto formu vyrozumění použít.

II. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta. Ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a k jednotlivým žalobním námitkám uvedl, že nesouhlasí s tím, že správce daně při doručování zajišťovacího příkazu nerespektoval § 40 písm. a) daňového řádu. Doručení prostřednictvím datové schránky má vždy účinky doručení do vlastních rukou. Uvedené ostatně plyne i ze zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, který v ust. § 17 odst. 6 přiznává doručení prostřednictvím datové schránky stejné právní účinky jako při doručení do vlastních rukou. Správce daně při doručování zajišťovacího příkazu do datové schránky zplnomocněného zástupce postupoval zcela v souladu s § 40 písm. a) daňového řádu.
11. Pro případ doručování zajišťovacího příkazu se § 41 odst. 2 daňového řádu neaplikuje. Správce daně postupoval v souladu s platnou právní úpravou, když ve smyslu § 41 odst. 1 daňového řádu doručil zajišťovací příkaz pouze zástupci žalobkyně, jehož zmocnění ze dne 5.9.2012 bylo uplatněno u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno-venkov, a následně po změně místní příslušnosti bylo účinné ve smyslu § 27 odst. 3 daňového řádu i vůči správci daně. Současně správce daně respektoval zákonem stanovená pravidla pro doručování, zejména § 42 daňového řádu, neboť doručoval zajišťovací příkaz zástupci žalobkyně prostřednictvím datové schránky, kterou měl zástupce zřízenou a zpřístupněnou. Žalovaný setrvává na svém právním názoru, že v posuzovaném případě nebylo třeba doručovat zajišťovací příkaz současně žalobkyni i jejímu zástupci a že doručování rovněž žalobkyni by bylo nadbytečné, když zákon předpokládá doručení zajišťovacího příkazu výlučně zástupci žalobkyně.
12. Žalovaný podotkl, že § 41 odst. 2 daňového řádu představuje výjimku z doručování zástupci. Primárně platí, že má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti výlučně tomuto zástupci. Pouze má-li osoba, jejíž poměry jsou doručovanou písemností dotčeny, vykonat něco osobně, doručuje se písemnost jí i jejímu zástupci. Tato

situace nastává tehdy, je-li povaha písemnosti takového charakteru, že vyžaduje osobní účast zastoupeného. Dané ustanovení směřuje zejména na předvolání osoby. Zajišťovací příkaz není takového charakteru, že by žalobkyně musela vykonat něco osobně.

13. Dále žalovaný uvedl, že zajišťovací příkaz jistě ukládá povinnost konkrétnímu daňovému subjektu, v daném případě žalobkyni, avšak nelze souhlasit s tvrzením, že pouze žalobkyně je osobou, která může uloženou povinnost splnit. Povinností „něco osobně vykonat“ je nutno rozumět toliko úkony, které nemůže učinit jiná osoba. Úkony, které má účastník v řízení osobně vykonat, se rozumí jen takové, kdy konkrétní jednání nemůže činit nikdo jiný než účastník samotný, tedy jde o jednání nezastupitelné, charakteristické svým osobním prvkem, které se upíná právě a jen na osobu jednajícího, a to tak, že jiná osoba, odlišná od konkrétního účastníka řízení, nemůže takový úkon vykonat. Je-li doručován zajišťovací příkaz, nejedná se o situaci, kdy má daňový subjekt něco vykonat nezastupitelným způsobem.
14. Předmětným zajišťovacím příkazem bylo žalobkyni uloženo, aby zajistila úhradu daně z přidané hodnoty, která nebyla dosud stanovena, složením jistoty v konkrétní výši na konkrétní depozitní účet správce daně. Faktické složení jistoty na depozitní účet správce daně je jednáním, které jménem žalobkyně může učinit i jiný subjekt, např. její zástupce. Složení jistoty na depozitní účet správce daně jiným subjektem (např. zástupcem žalobkyně) nezpůsobuje neplatnost nebo neúčinnost takového jednání a správce daně je povinen takto provedené složení jistoty jako zajištění úhrady daně z přidané hodnoty akceptovat. K tomu žalovaný poukázal např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2006, č.j. 2 Afs 209/2005-65, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23.1.2013, č.j. 9 Ca 426/2009-53 či rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2005, č.j. 2 Afs 187/2004-69. Porovnávány případy jsou natolik podobné, že není dán racionální důvod k domněnce, že u doručování zajišťovacího příkazu se jedná o situaci, kdy má příjemce rozhodnutí něco vykonat nezastupitelným způsobem.
15. Pokud žalobkyně poukázala na právní teorii, podle níž jednání jednatelů právnické osoby je třeba považovat za jednání právnické osoby a jednání zmocněnce je konáno jménem a na účet zmocnitele, lze jí přisvědčit. Žalobkyně však neodlišuje institut jednání za právnickou osobu, resp. zastupování právnické osoby zmocněncem od povinnosti „něco osobně vykonat“ dle daňového řádu. Argumentace institutem jednání za právnickou osobu je pro daný případ nepřiléhavá. Pokud žalobkyně na užití ust. § 41 odst. 2 daňového řádu např. pro případ předvolání osoby argumentuje tím, že daňový subjekt se může u právního jednání, ke kterému byl předvolán, nechat zastoupit zmocněncem, pak patrně z její strany nedošlo k pochopení argumentace žalovaného, která mířila na předvolání za účelem výslechu účastníka, u něhož se jedná o typickou situaci, kdy nemůže být daňový subjekt nahrazen nikým jiným, tzn. kdy je jeho osobní účast nezbytná.
16. Žalovaný se neztotožnil ani s tvrzením žalobkyně, že správce daně měl ve smyslu § 103 ZDPH provést vyrozumění žalobkyně o vydání zajišťovacího příkazu prostřednictvím datové schránky. Tímto vyrozuměním se rozumí vyrozumění běžnými telekomunikačními prostředky (např. telefonicky, sms, emailem), pokud jsou tyto kontakty správci daně známy. Prostřednictvím datové schránky správce daně žalobkyni nevyrozumíval, jelikož ta primárně slouží k doručování písemností a ve smyslu ust. § 41 odst. 1 daňového řádu byl zajišťovací příkaz doručován pouze zástupci žalobkyně.

17. Pokud by ust. § 103 ZDPH cílilo na vyrozumění o vydání zajišťovacího příkazu prostřednictvím datové schránky, pak by tím současně popíralo svůj smysl a účel. Dané ustanovení obsahuje, co se týče okamžiku vyvolání účinků zajišťovacího příkazu, úpravu speciální. Dle § 103 ZDPH je zajišťovací příkaz účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání, hrozí-li nebezpečí z prodlení, na rozdíl od vykonatelnosti okamžikem oznámení ve smyslu ust. § 167 odst. 3 daňového řádu. V souladu s § 101 odst. 2 daňového řádu je pak rozhodnutí vydané okamžikem, kdy byl učiněn úkon k jeho doručení. Nastíní-li žalovaný modelový případ, kdy daňový subjekt má zřízenou datovou schránku a současně není zastoupen zástupcem a půjde o případ vydání zajišťovacího příkazu ve smyslu ust. § 167 daňového řádu ve spojení s ust. § 103 ZDPH, pak je zajišťovací příkaz vydán okamžikem učinění úkonu k jeho doručení (tj. zasláním datové zprávy do datové schránky daňového subjektu). Za použití argumentace žalobkyně by pak současně došlo k vyrozumění o vydání zajišťovacího příkazu. V takovém případě by se v ust. § 103 ZDPH s ohledem na úpravu v daňovém řádu jednalo o úpravu nadbytečnou. S argumentací žalobkyně z uvedeného důvodu nelze souhlasit. Na podporu uvedeného nutno uvést, že zákonodárce u speciální úpravy okamžiku účinnosti a vykonatelnosti zajišťovacího příkazu v ZDPH jistě současně nezamýšlel klást rovnítko mezi „vyrozuměním“ dle ZDPH a „vydáním rozhodnutí“ (tj. učiněním úkonu k doručení rozhodnutí) dle daňového řádu.
18. Znění § 103 ZDPH výslovně hovoří o pokusu vyrozumět daňový subjekt. Tzn., že správce daně je sice povinen pokusit se o zajišťovacím příkazu vyrozumět daňový subjekt a sepsat o tom úřední záznam, ale jeho případný neúspěch nemění nic na tom, že se zajišťovací příkaz stal účinným a vykonatelným již okamžikem jeho vydání.

III. Posouzení věci soudem

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
20. Předmětem sporu v této věci je otázka včasnosti podání odvolání žalobkyně proti zajišťovacímu příkazu. Řešení této otázky závisí na posouzení zákonnosti závěru žalovaného, že zajišťovací příkaz byl žalobkyni řádně doručen, pokud došlo k jeho doručení zplnomocněnému zmocněnci žalobkyně do datové schránky, nikoli však již žalobkyni samotné (s čímž žalobkyně nesouhlasí).
21. Podle daňového řádu *správce daně doručuje písemnost a) při ústním jednání nebo při jiném úkonu, nebo b) elektronicky* (§ 39 odst. 1). Je-li den doručení rozhodný pro počátek běhu lhůty stanovené právním předpisem nebo rozhodnutím správce daně, doručují se písemnosti do vlastních rukou [§ 40 písm. a) daňového řádu]. *Má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování* (§ 41 odst. 1).
22. Žalobkyně nezpochybňovala, že ke dni vydání zajišťovacího příkazu bylo platné zmocnění, které dne 5.9.2012 udělila svému předchozímu zástupci k zastupování v daňovém řízení. Jednalo se přitom o zmocnění generální, neomezené (cit. „ve všech záležitostech vůči všem orgánům státní správy a samosprávy...“), přičemž žalobkyně ani

v žalobě nezpochybňovala jeho rozsah. Za takové situace postupoval správce daně zcela správně a v souladu se zákonem, pokud zajišťovací příkaz doručoval a doručil do datové schránky tohoto zástupce žalobkyně. Jak uvedl již žalovaný, doručení prostřednictvím datové schránky má vždy účinky doručení do vlastních rukou. To vyplývá ze zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, na nějž daňový řád odkazuje prostřednictvím § 42 (viz § 17 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb.).

23. S právním názorem žalobkyně, že doručení zajišťovacího příkazu spadá pod výjimku z doručování podle § 41 odst. 2 daňového řádu, se soud neztotožňuje. Podle tohoto ustanovení platí, že *má-li osoba, jejíž poměry jsou doručovanou písemností dotčeny, vykonat něco osobně, doručuje se písemnost jí i jejímu zástupci. Dnem doručení rozhodným pro počátek běhu lhůty je při souběžném doručování této osobě i jejímu zástupci den doručení písemnosti, který nastane později.* Zajišťovací příkaz nespadá do okruhu písemností kladoucích adresátovi povinnost osobní či nezastupitelnou.
24. Aplikace § 41 odst. 2 daňového řádu je vymezena pro situace, kdy osoba zúčastněná na správě daní sice má zástupce, jemuž by měly být písemnosti doručovány ve smyslu § 41 odst. 2, avšak povaha písemnosti má takový charakter, který vyžaduje osobní účast zastoupeného. Jak uvedl již žalovaný, půjde zejména o výzvu či předvolání osoby (stejně viz komentář k § 41 in Baxa, J. a kol. Daňový řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2011). Zajišťovacím příkazem byla žalobkyni uložena povinnost, splnění této povinnosti však není úkonem, který by vyžadoval nezbytnou osobní účast žalobkyně (jako je tomu typicky v případě předvolání konkrétní osoby coby svědka nebo předvolání za účelem podání vysvětlení o dějích, jichž se předvolaná osoba sama účastnila). Nelze tedy souhlasit s námitkou žalobkyně, že zajišťovací příkaz jí uložil vykonat něco osobně, neboť splnění povinnosti nenakládá s finančními prostředky do výše stanovené zajišťovacím příkazem nevyžaduje osobní, nezastupitelnou účast žalobkyně.
25. Pokud byl tedy zajišťovací příkaz doručen (pouze) do datové schránky zástupce žalobkyně dne 5.8.2017, byl žalobkyni řádně doručen. Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala odvolání až dne 15.1.2018, jednalo se o odvolání podané opožděně, neboť lhůta pro jeho podání již uplynula. Právní názor žalovaného, že v posuzovaném případě nebylo třeba doručovat zajišťovací příkaz současně žalobkyni i jejímu zástupci, je tak správný.
26. Soud nesdílí ani argumentaci žalobkyně, že by byl právní názor žalovaného zmatečný či vnitřně rozporný. Soud se naopak ztotožnil s vyjádřením žalovaného, které je v souladu s výše přijatým závěrem. Složení jistoty na depozitní účet správce daně jiným subjektem (např. zástupcem žalobkyně či jinou osobou) nemá za následek neplatnost nebo neúčinnost takového jednání. Jak přiléhavě uvedl žalovaný, pokud by žalobkyně pověřila jinou osobu složením jistoty na depozitní účet správce daně, pak by pověřená osoba splnila povinnost uloženou zajišťovacím příkazem jménem žalobkyně, nikoliv jménem svým. Tímto úkonem (bez ohledu na to, kdo jej provede) lze mít uloženou povinnost za splněnou.
27. Argumentaci žalobkyně, že daňový subjekt (právnícká osoba) se může u právního úkonu, k němuž byl předvolán, nechat zastoupit zmocněncem či jednat prostřednictvím svého zaměstnance, lze jistě přisvědčit, na výše přijatém závěru to však nic nemění. V tomto ohledu je rovněž třeba přisvědčit žalovanému, že zastupování právnícké osoby

zmocněncem je nutno odlišit od povinnosti „něco osobně vykonat“ ve smyslu § 41 odst. 2 daňového řádu, tj. od situace, kdy je jednání konkrétní osoby nezastupitelné (typicky výslech svědka, kdy svědek musí vypovídat osobně, srov. k tomu též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.2.2010, č.j. 7 Aps 2/2010-51).

28. Právní názor žalovaného, s nímž se soud ztotožnil, nelze považovat ani za účelový, jak se žalobkyně domnívá. Doručení zajišťovacího příkazu, od něhož se odvíjí lhůta pro podání odvolání, nelze ztotožňovat s vyrozuměním o vydání zajišťovacího příkazu podle § 103 ZDPH. Uvedené ustanovení ukládá správci daně, aby v případě, kdy je zajišťovací příkaz z důvodu hrozby nebezpečí z prodlení účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání, současně s vydáním zajišťovacího příkazu učinil pokus *vyrozumět vhodným způsobem* daňový subjekt o vydání zajišťovacího příkazu a sepsal o tom úřední záznam. Pro posouzení otázky, zda žalobkyně podala včas odvolání proti zajišťovacímu příkazu, nicméně není rozhodné, zda správce daně učinil či neučinil pokus vyrozumět žalobkyni o vydání zajišťovacího příkazu ve smyslu § 103 ZDPH, neboť lhůta pro podání odvolání se odvíjí ode dne, kdy byl zajišťovací příkaz daňovému subjektu řádně oznámen, resp. doručen. V posuzované věci se tak stalo dne 5.8.2017, a proto je i tato námitka žalobkyně nedůvodná.
29. Nad rámec nutného odůvodnění soud uvádí, že účelem ust. § 103 ZDPH je pokusit se informovat daňový subjekt o skutečnosti, že byl vydán zajišťovací příkaz, který je účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání, ještě předtím, než je tento zajišťovací příkaz daňovému subjektu řádně oznámen (doručen). Za situace, kdy je daňový subjekt zastoupen zmocněncem na základě generální plné moci, však takové vyrozumění musí být (stejně jako všechny ostatní úkony správce daně, s výjimkou těch, které vyžadují nezastupitelnou osobní účast daňového subjektu) směřováno právě tomuto zmocněnci.
30. Poukazoval-li žalovaný na modelový příklad, kdy je vydán zajišťovací příkaz podle § 103 ZDPH ve vztahu k daňovému subjektu, který není zastoupen, tak za situace, kdy takový subjekt má datovou schránku, je zajišťovací příkaz vydán okamžikem učinění úkonu k jeho doručení (tj. zasláním datové zprávy do datové schránky daňového subjektu). Se žalovaným lze souhlasit v tom, že pokusem o vyrozumění podle § 103 ZDPH je nutno rozumět ještě operativnější komunikační prostředky (telefon, mail), jsou-li správci daně známy. Pokud správce daně tyto kontakty nemá k dispozici, zaslání vyrozumění (současně se zajišťovacím příkazem) do datové schránky daňového subjektu již není na místě, neboť není třeba daňový subjekt zvláštním podáním vyrozumívat o něčem, co mu je zároveň doručeno. V případě žalobkyně však byla situace jiná, neboť žalobkyně byla řádně zastoupena. V takovém případě bylo na místě učinit pokus o vyrozumění podle § 103 ZDPH některým ze shora uvedených způsobů ve vztahu ke zmocněnci žalobkyně a nikoli ve vztahu k žalobkyni samotné, tj. do její datové schránky, jak žalobkyně požadovala.
31. Vznesené žalobní námitky tedy nejsou důvodné, a soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovanému, jenž byl ve věci úspěšný, totiž žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu